Napsal uživatel Камелия Илиева
Pondělí, 10 Březen 2014 15:14

Трети март – свещена дата в българския календар

Всяка година честваме тържествено Националния празник, прекланяме се пред подвига на героите и се чувстваме горди от делата на нашите предшественици. И докато в далечната ни Родина някои избраха да се качат на историческия връх Шипка, други гърмяха с черешови топчета, ние, живеещите в Прага, се събрахме на 1 март за пореден път под стряхата на Българския клуб – за да бъдем заедно.

И ако миналата година писах, че тук е многолюдно и весело, то тази година ми остава само да добавя – още по-многолюдно и още по-весело – около 120 наши сънародници уважиха инициативата на Пражкия клуб, като присъстваха не само негови членове, но и представители на сдруженията „Българска седянка“, „Българска православна община“; българи с различни професии и пристрастия, всички обединени от Националния празник.

Начало на официалната част постави инж. Антон Стамболийски, председател на Пражкия клуб и на Българската културно-просветна организация в Чехия: „Щастлив съм да Ви поздравя от името на Управителния съвет с най-красивия празник на България – Освобождението й от турско робство“, а после предаде думата на госпожа Носикова, учител по история в Българското училище в Прага. Тя честити на всички присъстващи Баба Марта, припомни, че на 2 март е друг голям, християнски, празник – Сирни Заговезни (Прошка), така че поводи за празнуване има няколко, но подчерта, че безспорно най-големият ден за нас е Националният празник. „Безспорен факт е, че българският народ става свободен благодарение на Руско-турската война, но тази

война нямаше да се случи, ако не бяхме ние, българите, ако го нямаше Априлското въстание. Именно това въстание кара Русия да обяви десетата поред война на Турция, войната, която ние наричаме Освободителна. Нека сведем глави пред подвига на героите – и българи, и руси. Може би не знаете, но до момента са открити 65 000 гроба на руски войници и офицери, загинали точно по времето на Руско-турската освободителна война. Честит празник! Нека гордо носим българското име!“.

Официалната част продължи със слово на инж. Христо Христов: „В този вънуващ първомартенски ден, закичени с традиционните двуцветни мартенички, празнично развълнувани и весели, под стряхата на Българския дом, храм на родолюбието и българщината, сме се събрали на празник, който ни е приканил да отразнуваме 136-ата годишнина от възстановяването на българската държава, след едно тежко петвековно турско робство. Родолюбивият дълг ни задължава да отдадем заслужена почит и уважение към хилядите именни и безименни воини от руската армия, българските опълченци, финландските, румънски и черногорски доброволци, загинали по бойните полета за свободата на България и многобройните симпатизанти на нашия народ в борбата за освобождение и обединение”.

Празничната програма завърши с изпълнение на децата от танцов състав „Тони-До“ към Българското училище в Прага, които закичиха присъстващите със собственоръчно изработени мартенички. Българските народни танци неминуемо карат да затупти по-бързо всяко българско сърце, а когато то е далеч от България, чест спътник са и сълзите – на радост, на гордост, на умиление и... на носталгия. За членовете на Българския клуб в Прага преобладаваха радостните емоции, защото децата от обичаното Българско училище се върнаха при тях след няколкогодишно прекъсване.

Отмина Националният празник – всеки го отбелязва по своему, но най-важното е да не забравяме, че величието на нашия народ се измерва с жертвите, които дава, за да бъде земята му свободна.